

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΑΣΕΩΝ — ΕΚΔΑΘΟΜΕΝΗ ΑΠΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ. Ένταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10. — Έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. Έν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσᾷ Φρ. 14. ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρώνονται. — Οἱ καθυστερούμεναι ἐνά-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΗΛΙΟΥ"

Έν Ἐρμουπόλει τῇ 17 Ἀπριλίου 1895.

Ὁ «Ἡλιος» χαιρετᾷ δαφνοστεφῆ καὶ στεφανωμένον νικητὴν, τὸν λαὸν τῆς Ἐπαρχίας. Τὸν λαὸν ἐκεῖνον ὅστις ἔδειξεν ὅτι εἶναι ὅσον νοήμων, ἄλλο τόσον καὶ δίκαιος. Τὸν λαὸν ὅστις ἔδειξεν ὅτι εἶναι ἄξιος τῆς τύχης του, ἄξιος νὰ διοικῆται μόνος του καὶ ὅστις ἐπλήρωσεν ἕκαστον διὰ τοῦ πρέποντος νομίσματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς χθεσινῆς ἐκλογῆς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἦτο ὅποιον ἡμεῖς προσεδέχομεν καὶ τὸ ὅποιον καταχωρίζομεν.

ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	4,472
ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ	4,408
ΠΑΓΑΝΕΛΗΣ	4,190
TOMAN	4,006.

Τῶν ἀντιθέτων λαβόντων τοῦ μὲν Βοκοτοπούλου 1992, τοῦ Σκάση 1756, τοῦ Γιασεμολαδά 1698, τοῦ Σούτσου 1621, τοῦ Χατζιδάκη 1610 καὶ τοῦ Μπογιατζόγλου 1365.

Ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη μετὰ τάξεως παραδειγματικῆς, ἔστω καὶ ἂν ἐζήτησαν τὴν διατάραξιν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐν τῇ διαιρέσει τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν καὶ τῇ ἀταξίᾳ, εὑρισκον πάντοτε τὸ ἑαυτῶν συμφέρον. Ἀμα δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐγνώσθη, μεγαλοπρεπῆς διαδήλωσις συνεπλήρωσε τὴν πανηγυριν.

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὄλης ἐκλογῆς τὸ σύνθημα ἦτο *Ζήτω τὸ Κορδόνι, Ζήτω ὁ Δηλιγιάννης, Ζήτωσαν οἱ Δηλιγιαννικοὶ ὑποψήφιοι*. Ἀλλ' ἤδη λίαν δικαίως πάντες πρέπει ν' ἀναφωνήσωμεν:

«Ζήτω ὁ λαὸς τῆς Ἐπαρχίας Σύρου».

Η ΝΙΚΗ

Ὁ,τι εἶχομεν προῖδει καὶ ἡμεῖς καὶ πᾶς ἔχθρον ἐγένετο. Ἡ τιμὴ καὶ ἀξιοπρέπεια τοῦ λαοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἀπῆτει νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν. Ἐπρεπε

νὰ κτυπηθῶσιν οἱ ὀλετήρες ἐκεῖνοι, οἵτινες δημοκοπήσαντες ἠπάτησαν τὸν Συριανὸν λαὸν καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὴν σήμερον εὐρίσκειται κατῶστασιν. Ὁ λαὸς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας προσενηχθεὶς οὕτω ἔχει ἤδη τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάζηται λαὸς χρηστὸς καὶ νοήμων.

Ἡ ἐκλογὴ ἐπεραιώθη, βουλευταὶ δὲ ἀνεδείχθησαν ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ὑποδείξει καὶ διὰ βοῆς, εἰ δυνατόν νὰ εἶπη τις, εἶχεν ἐκλέξει, διὰ τὸ ὅποιον δὲν δύναται τις ἢ νὰ συγχαρῆ τὸν ἡμέτερον λαὸν, τὸν ὅποιον τιμᾷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς καταδεικνύον ὅτι δὲν εἶναι ὅποιον ἠθέλησαν νὰ ὀνομάσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ἐν ἀπάτῃ γεννηθέντες, ἐν ψεύδει μεγαλώσαντες καὶ ἐν δολιότητι ἀνδρωθέντες. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια κρίνοντες, ἐνόμιζαν ὅτι ὑβρίζοντες συμπολίτας, οὕς ἄλλοτε παρεκάλουν καὶ τοὺς συμπατριώτας των, οὕς περιεφρόνησαν καὶ ὅτι διὰ παροχῆς θέσεων ἢ ἐπιδεικνύοντες τὴν παρὰ τῇ δημαρχίᾳ ἢ ἀτμοπλοῖᾳ ἰσχύν των, δύνανται ν' ἀνέλθωσι πάλιν εἰς τὸ ἀξίωμα, τὸ ὅποιον ἀναξίως καὶ δι' ἀπάτης ἅπαξ μόνον κατέλαβον.

Ὅπως εἶχομεν γράφει καὶ εἰς προηγούμενον ἡμῶν φύλλον, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐφαίνετο ἀποφασισθὲν ἀπὸ τῆς προπαραελθούσης ἔτι ἐβδομάδος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας τῆς Κυριακῆς οἱ Τρικουπικοὶ ὑποψήφιοι ἐνόησαν τὴν περιμένουσιν αὐτοὺς τύχην. Ἀπὸ πρωΐας ἔτι ὁ λαὸς προσήρχετο εἰς τὰ ἐκλογικὰ τῶν ἡμετέρων φίλων κέντρα καὶ τὰ ἐκλογικὰ τμήματα ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ Κορδονίου, τοῦ Δηλιγιάννη, τῶν ὑποψηφίων καὶ τοῦ γέροντος Βαφιαδάκη, πρὸς τὸν ὅποιον ὁ λαὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἔτι τῆς ἐκλογικῆς ἐνεργείας, δὲν ἔπαυε καθ' ἡμέραν δεικνύων τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ αἰσθηματὰ καὶ τὴν ἀγάπην, μὴ παραλείπων νὰ ἐκδηλοῖ τὴν μεταμέλειάν του διὰ τὸ ἀμάρτημα ὅπερ πρὸς αὐτὸν διεπράξατο, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῶν ὀλετήρων καὶ καταστροφέων τοῦ τόπου, οἱ-

τινες ἐξ ἰδιοτελείας ἐνεργήσαντες, ἐπίκραναν τὸν μέγιστον τοῦ τόπου πολίτην, καταστρέψαντες συνάμα τὴν δυστυχή Σῦρον.

Οὕτω ἐξηκολούθει ἡ ψηφοφορία ὁμαλῶς, δια-
 παραχθεῖσα μόνον καὶ διακοπτομένη συνεπεία
 ἐπανειλημμένων τοῦ Βοκοτοπούλου καὶ Σκάση
 καταγγελιῶν πρὸς τοὺς δικαστικούς ἀντιπροσώ-
 πους καὶ τὴν Στρατιωτικὴν ἀστυνομίαν. Αἱ ὡς
 ἄνω ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ ἐξαπατῶμεναι ὑπὸ τῶν
 ὡς ἄνω δημοφιλῶν ὑποψηφίων, ἐπεσκεπτόντο
 καθ' ἑκάστην στιγμήν τὰ ἐκλογικὰ ἡμῶν κέν-
 τρα, ἐκτελοῦσαι τὸ ἑαυτῶν καθήκον μετ' εὐγε-
 νείας ἀληθῶς καὶ ἀμεροληψίας. Ἄμα δὲ ἤρξατο
 ἡ διαλογία καὶ ἐφάνησαν τὰ ἀποτελέσματα καὶ
 ὁ κόσμος ἐβεβαιώθη περὶ τῆς καταπληκτικῆς
 πλειοψηφίας τῶν Δηλιγιαννικῶν ὑποψηφίων αἱ!
 τότε, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ τί ἐγένετο.
 Ζητωκραυγαί, φωταψίαι, λαμπαδηφορίαι, πυρο-
 τεχνήματα, χιλιάδες δὲ λαοῦ περικυκλοῦσαι
 τοὺς ὑποψηφίους, περιῆλθον τὴν πόλιν διαδηλοῦν-
 τες τὸ αἴσθημά των.

Βεβαίως εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ τί ἐγένε-
 ντο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἄλλως τε ἕκαστος
 κατανοεῖ ὅτι ὁ ἐθνουσιασμὸς τοῦ κόσμου ἦτο ἀνά-
 λογος τοῦ καταπληκτικοῦ ἀποτελέσματος. Σύμ-
 πας, δύναται τις εἰπεῖν, ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἐξη-
 μερώθη ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ πανηγύρει καὶ
 λίαν δικαίως. Διότι ποῖος ἄλλος εἶχε δίκαιον νὰ
 διασκεδάξῃ ἢ ὁ εὐγενὴς οὗτος λαὸς, ὁ δημιουρ-
 γὸς τοῦ καταπληκτικοῦ ἐκείνου ἔργου;

Τὴν ἐπομένην ὁ λαὸς διπλὴν ἐτέλεσε πανή-
 γυριν, πρὸ μεσημβρίας μὲν ὑποδεχθεὶς τὸν ἐκ Μυ-
 κόνου δι' ἀτμοπλοίου ἐπίτηδες ἐκπεμφθέντος ἐ-
 πανερχόμενον νικηφόρον κ. Παγανέλην. Τὸν ἀγα-
 πητὸν βουλευτὴν ὑπεδέχθησαν ἑκατοντάδες λέμ-
 βων πλήρεις κόσμου ἐξεληθόντος πρὸς ὑποδοχὴν
 του. Τὸν κ. Παγανέλην ἄμα ἀποδιβασθέντα ὁ
 λαὸς περικυκλώσας ὠδήγησεν ἀνάρπαστον εἰς
 τὴν πλατεῖαν ἐν ζητωκραυγαῖς ὑπὲρ τοῦ κορδο-
 νίου καὶ τοῦ Δηλιγιάννη, τῶν ἐπιτυχόντων καὶ
 τοῦ γέροντος Βαφιαδάκη. Ἐκεῖ ὁ εὐφυὴς καὶ
 δημοτικὸς ῥήτωρ ἀπὸ τῆς ἐξέδρας ἀφοῦ ἠὺχαρί-
 στησε τοὺς ἐκλογεῖς ὠμίλησε περὶ τῆς ἐκτάκτου
 σημασίας τῆς παρουσίας ἐκλογῆς καὶ τῶν ὑπο-
 χρεώσεων, ἃς οἱ τοσοῦτον πανηγυρικῶς ἐκλε-
 χθέντες βουλευταὶ ἀνέλαβον πρὸς τὴν πατρίδα,
 τὸν τόπον καὶ τοὺς ἐκλέξαντας. Τὸν ῥήτορα διέ-
 κοπτεν ὁ λαὸς ἐπευφημῶν τὸν Δηλιγιάννην, τὸ
 Κορδόνι καὶ ἀναθεματίζων τὸν Τρικούπην.

Μετὰ μεσημβρίαν δὲ σύμπας ἀληθῶς ὁ λαὸς
 τῆς Ἐρμουπόλεως ἐπανηγύρισε τὴν περιφανῆ
 αὐτοῦ νίκην. Ἠγουμένων τῶν σημαιῶν τῶν συν-

τεχνιῶν, ἄλλων σημαιῶν, Εἰκόνων τοῦ Ἀρχηγοῦ
 καὶ μουσικῶν, παραλαβὼν δὲ τοὺς ὑποψηφίους ἐ-
 κίνησεν ἐκ τῆς πλατείας Λεωτσάκου, περιελθὼν
 τὴν πόλιν διὰ τῶν ὁδῶν Ἐρμου, Ἀγορᾶς, Ἀπόλ-
 λωνος, Ἀγίου Νικολάου, Χειμάρρου καὶ διὰ τοῦ
 Βροντάδου καὶ τῆς ὁδοῦ Ὀμήρου κατῆλθεν εἰς
 Πausίλυπον καὶ Ξηρέκαμπον. Εἶτα δὲ διὰ τῆς
 γεφύρας τοῦ Νεκροταφείου, τῆς ὁδοῦ τῶν Πέντε
 σπητιῶν, τῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ Νεαπό-
 λεως ἐξεχύθη εἰς τὴν Λεωφόρον Πτωχοκομείου καὶ
 τῶν Ἐργοστασιῶν, ὁπότεν διὰ τῆς Ἀμαξητοῦ ὁ-
 δοῦ εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν νύκτα ἤδη καὶ ὑπὸ
 τὰς λάμπεις μεγαλοπρεποῦς φωταψίας.

Τί ἐγένετο κατὰ τὴν εἰς τὰς συνοικίας πε-
 ρίοδον εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ. Τὴν πρωτο-
 φανῆ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν
 διαδήλωσιν περιερχομένην τὴν πόλιν ὑπεδέχτο
 πανταχοῦ ὁ λαὸς ἐπευφημῶν καὶ δακρῶν ἐκ
 συγκινήσεως. Στέφανα, σημαῖαι, ἄνθη καὶ πε-
 ριστεραὶ προσεφέροντο πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας,
 προσφωνήσεις ἔμμετροι καὶ πεξαὶ ἐγένοντο,
 ζητωκραυγαὶ δὲ καὶ ζήτω τὸ κορδόνι, Ζήτω ὁ
 Δηλιγιάννης, Ζήτω οἱ ἐπιτυχόντες καὶ «Ζήτω ὁ
 γέρον Βαφιαδάκης» ἠκούοντο πανταχοῦ τῆς πό-
 λεως. Εἰς τὸν διαδηλοῦντα λαὸν φθάσαντα εἰς
 τὴν πλατεῖαν ὠμίλησεν ὁ βουλευτὴς κ. Τόμαν, ὁ
 δὲ λαὸς ζητωκραυγάζων διελύθη ἡσύχως νύκτα
 πλέον, ἐξακολουθῶν ὁμως καὶ μέχρι σήμερον Πα-
 ρασκευὴν νὰ πανηγυρίζῃ τὴν νίκην του εἰς διά-
 φора τῆς πόλεως μέρος.

Ἄλλὰ πρὸς τιμὴν τοῦ λαοῦ, ἢ μάλλον τῶν
 διευθυνόντων σήμερον τὸ ἡμέτερον κόμμα, καθ'
 ἔβην τὴν μεγαλοπρεπῆ πορείαν τῆς εἰρημένης
 διαδηλώσεως, οὐδεμία ἠκούσθη ὕβρις καὶ οὐδέ
 καν ἀποδοκιμαστικὴ κραυγὴ κατὰ τῶν ἀντιθέ-
 των. Ἄν καὶ τινες ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφρόνουν
 καὶ λίαν δικαίως, ὅπως ὁ λαὸς ἀφιέμενος ἐλεύ-
 θερος, προσενεχθῆ δεόντως πρὸς τοὺς σήμερον
 καταπεσόντας εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν θέσιν, οἱ-
 τινες ἄλλοτε ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει, ἐπιλήσαντο
 ἀρχὴν χειρῶν ἀδίκων, προσενεχθέντες Βανδαλικῶς
 πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας, ἀδιαφοροῦντες ποῖοι ἦσαν
 ἐκεῖνοι. Ἔστω ὁμως καὶ τοῦτο ὡς δείγμα διακρι-
 τικὸν μεταξὺ τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος.

Πρωτοφανὲς ἀληθῶς καὶ ἀνάλογον τοῦ Δηλι-
 γιαννικοῦ φεύματος ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἡ-
 μετέρας ἐκλογῆς εἰς τὸ ὁποῖον συνέβαλεν, ὅπως
 ἐγράφομεν, ὅχι μόνον ἢ πρὸς τὸν Σ. ἡμῶν ἀρχηγὸν
 πίστις καὶ ἀφοσίωσις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ δημοτι-
 κότης τῶν ὑποψηφίων κ.κ. Λαδοπούλου, Βαφια-
 δάκη, Παγανέλη καὶ Τόμαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ
 Τρικούπην μῖσος καὶ ἡ ἀντιδημοτικότης τῶν Τρι-
 κουπικῶν ὑποψηφίων κ. Βοκοτοπούλου, Σκάση
 καὶ Σούτσου.

Καί εἶναι μὲν ἀπρεπὲς νὰ γράφῃ τις πλέον περὶ πτωμάτων, ἀλλ' ἐπίσης ἀπρεπέστερον καὶ τὸ νὰ γράφῃ τις ἀνακριβῆ. Εἰς τὸ ἕκτακτον λοιπὸν ἐκεῖνο ῥεῦμα τοῦ λαοῦ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας συνέβαλεν ὄχι ὀλίγον καὶ ἡ ἀντιδημοτικότης τῶν Τρικουπικῶν ὑποψηφίων κ. Βοκοτοπούλου καὶ Σκάση, ὧν τὸν πρῶτον ἔσχε τὸ θράσος νὰ ὀνομάσῃ μία τῶν διὰ μικρὰ ψιχία τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ θυμιαξουσῶν αὐτὸν ἐφημερίδων «προσωπικότητα (!), ἕκτακτον ἄνδρα (!!)

καὶ τὸ νοστιμότερον «συμπαθῆ φυσιογνωμίαν». Ὅταν ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἔχη τοιοῦτους φίλους, τί τοὺς θέλει τοὺς ἐχθροὺς; Ἐπὶ τέλους περαιωθείσης τῆς ἐκλογῆς οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γίνηται πλέον περὶ τοῦ εἰς τὴν ἀληθῆ του κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν θέσιν ἐπανελθόντος ἀνθρώπου ἐκείνου, ὃν μόνον τὸ Δηλιγιαννικὸν χρίσμα καὶ ἡ τύφλωσις πάντων ἡμῶν ἀνεβίβασεν ὅπου δὲν ἦτο ἄξιος ν' ἀνέλθῃ.

Ὅτε ἐγράφομεν ὅτι τὸν κ. Βοκοτόπουλον καὶ τοὺς ἄλλους Τρικουπικοὺς ἀποφεύγουσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ἐξήτησε νὰ μᾶς διαφεύσῃ ὁ γνωστὸς κωμικὸς ἐφημεριδογράφος — διότι περὶ τοῦ ἐτέρου του συναδέλφου, τοῦ μικροῦ γελωτοποιοῦ, οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γίνηται μεταξὺ ἀνθρώπων — ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐπεβεβαίωσε τοὺς λόγους ἡμῶν.

Ἐκτακτος ἀληθῶς ἦτο ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν ἡμετέρων ὑποψηφίων καὶ μάλιστα τῶν δύο ἐξ Ἑρμουπόλεως κ. Ἀθαν. Λαδοπούλου καὶ Νικολ. Βαφιαδάκη. Ὁ ἡμέτερος λαὸς δὲν ἔπαυε στιγμὴν τοῦ νὰ ἐκδηλοῖ τὰ αἰσθήματα αὐτοῦ πρὸς τοὺς βουλευτάς του ἐκείνους, οἵτινες ἂν καὶ νέοι τὴν ἡλικίαν, εἶναι πρεσβύται κατὰ τε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ οἵτινες ἤδη ἀρχόμενοι τοῦ σταδίου αὐτῶν ἐνεκαίνισαν τοῦτο διὰ πολιτικῆς περινοίας καὶ γενναίων αἰσθημάτων. Εἶναι δὲ πανθομολογούμενον ὅτι ἡ προσωπικὴ αὐτῶν ἐργασία καὶ ἡ ἀδολος τοῦ Σ. αὐτῶν πατρὸς ὑποστήριξις συνέβαλον ὄχι ὀλίγον εἰς τὸ καταπληκτικὸν τῆς παρουσίας ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα.

Ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τῶν δύο ἄλλων τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας δῆμων ἀπέδειξαν ὄχι μόνον ἰκανότητα καὶ ἕκτακτον ἐπιρροήν, ἀλλὰ καὶ εἰλικρίνειαν πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτῶν καὶ πολιτικὴν χρηστότητα. Διότι πῶς ἄλλως νὰ ἐξηγήσῃ τις τὰ πρωτοφανῆ ἀπὸ καταβολῆς τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας ἀποτελέσματα τῶν δῆμων Σύρου καὶ Μυκόνου;

Εἶχεν ὅμως καὶ τὰ κωμικὰ ἢ παροῦσα ἐκλογῆ. Τὸν κ. Βοκοτόπουλον ἐπὶ τῆς κάλπης του ἰστάμενον καὶ ἐπαιτοῦντα ψήφους παρὰ τῶν ὑπ'

αὐτοῦ καταστραφέντων συμπολιτῶν του, ἀπέδοκίμαζον πολλοὶ φανερὰ καὶ ἀπροκαλύπτως. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι— Ἄφες τα, Σιὸρ Δημητρὸ, τώρα δὲν πρέπει νὰ ἐπιτύχῃς. Ἐπίσης νέος, διακόψας τὰς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδὰς του διὰ τὰ τοῦ Βοκοτοπούλου καὶ τῶν συντρόφων του ἐκπαιδευτικὰ τέλη, λαβὼν τὸ σφαιρίδιον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ κ. Βοκοτοπούλου τὸν ἐμαύρισε, δηλῶν ὅτι λυπεῖται διότι μόνον μίαν μαύρην δύναται νὰ τοῦ δώσῃ. . . .

Ἐπίσης εἰς δυστυχεῖς ναύτας τῆς Ἀτμοπλοῖας— τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου ἔργου (!!!) — καὶ δημοτ. ὑπαλλήλους εἶχεν ἐπιβληθῆ νὰ ψηφίσωσι *μονοκοῦκκι* εἰς τὰς κάλπας τοῦ Βοκοτοπούλου, οὔτινος οἱ σφαιριδιοδότηι, πρὸς ἐπίδειξιν τῆς δυνάμεως τοῦ ὑποψηφίου των, ἔδιδον χρυσᾶ σφαιρίδια εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκλογεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὰ χρυσᾶ σφαιρίδια εὐρέθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ὄχι τοῦ δημοφιλοῦς ὑποψηφίου.

23/4/1895

Οἱ ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Βοκοτοπούλου ἐκπεμπόμενοι μισθωτοὶ, ὅπως διαταράττοντες τὴν τάξιν καθ' ἑσπέραν, ἐπιφέρωσι ῥήξεις, σύνθημα εἶχον— *Τὸ ἐκόψαμε*— δηλ. τὸ κορδόνι. Ἀγριαὶ δὲ φωναὶ τῶν Κανιθάλων τούτων τοῦ Βοκοτοπούλου — μεμετρημένων εὐτυχῶς καὶ τοῦτο πρὸς τιμὴν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν— ἀνησυχουν καθ' ἑσπέραν τοὺς πολίτας.

Ἐπειδὴ δὲ τις τοῖς ἐφώνησεν εἰς ἀπάντησιν ὅτι *τὸ κορδόνι μας* εἶναι πολὺ χονδρὸν καὶ δὲν κόπτεται, ἀπήντησέ τις τῶν μισθωτῶν τοῦ Βοκοτοπούλου, ὅτι ναὶ μὲν τὸ κορδόνι χονδρὸν ὃν θραύεται δυσκόλως, ἀλλ' ὅτι ὁ κύρ Δημητρός, τεχνίτης ὢν, θὰ τὸ κόψῃ διὰ *τερτιπίων*.

Διὰ τοῦτο ὅθεν, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς κρίνοντες τὰ πράγματα, συγχαίρομεν τὸν κ. Βοκοτόπουλον διὰ τὰ ἐκλογικὰ του *τερτιπία* Ὅστις ὅμως δὲν εἶναι δὰ καὶ τόσον ἀπλοῦς ὥστε νὰ παραδεχθῆ ἐν ἑαυτῷ ὅτι καὶ ἡ μοναδικὴ του ἐπιτυχία ὡς συμβούλου τῷ 1887 καὶ βουλευτοῦ τῷ 1892, εἶναι ἔργον τῆς περὶ τὰ ἐκλογικὰ ἰδίας του ἐμπειρίας ἢ. . . .

Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου συνεννοσόμεθα. . . .

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας ἐκλογῆς ἐδύθισεν εἰς βαθυτάτας σκέψεις τὸν δήμαρχον κ. Τσιροπινᾶν, ὅστις ἀπὸ τοῦδε προβλέπει τὴν περιμένουσαν αὐτὸν τύχην. Ἀπὸ τῆς δευτέρας δὲ πρῶτ' ὁ κ. Τσιροπινᾶς ἰδὼν τὸν ἐξευτελισμὸν εἰς ὃν κομματικῶς εὐρέθη, αὐτὸς ἀγωνισθεὶς ὅπως ἤδη ὑπὲρ Βοκοτοπούλου, αὐτὸς κυλίσας πρωτοφανῶς τὸ δημαρχ. ἀξίωμα εἰς τὰ καπηλεῖα, ἤρξατο διαδίδων ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἐκτεθῆ πλέον δήμαρχος. Ἡμεῖς, ἂν καὶ ἔχοντες πεῖραν τῆς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ πολλοῦ διαστάσεως τοῦ δημάρ-

χου Έρμουπόλεως, εἰς τοῦτο μένομεν μετ' αὐτοῦ σύμφωνοι, βέβαιοι ὅτι ὁ κ. Τσιροπινᾶς πονηρὸς ἐκ φύσεως ὡς γνωρίζομεν, δὲν θ' ἀπατηθῆ νὰ ἐκθέσῃ κάλπην, πρὸς μεγάλην ἀτυχῶς ἡμῶν θλίψιν, ἐπιθυμούντων νὰ παραστῶμεν θεαταὶ εὐχαρίστου θεάματος, τῆς διὰ λιθοβολισμοῦ, ἂν μὴ τι πλεόν, ἐκ μέρους τῶν ἐκλογέων ὑποδοχῆς τοῦ δημάρχου Τσιροπινᾶ.

Ἄλλὰ μήπως μόνον ἡ Σύρος ἀπεδοκίμασε τοὺς Τρικουπικούς; Ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς κατεψήφισεν αὐτούς, ἐπιτυχόντων πλέον τῶν 175 ἐκ τῶν ἡμετέρων, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀναθεματισμένων ἀπέτυχεν εἰς Μεσολόγγιον. Οὕτω δὲ τὸ Τρικουπικὸν κόμμα ῥιφθὲν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνολαοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, εἶναι ἤδη ὡς τὸ πτώμα τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἀνευρεθέντος Κεφαλλῆνος Μπερδεμπέ ἀκέφαλον.

Ἐν Ἀθήναις ἐπέτυχον δέκα τοῦ ἡμετέρου συνδυασμοῦ, ἀποτυχόντος τοῦ Καμπούρογλου, ἀνδρὸς οὐ μόνον ἐκτάκτου ἰκανότητος, ἀλλὰ καὶ μετὰ πίστεως ὑπηρετούντος τὸ κόμμα του.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ Τρικουπικῆ ἀπέτυχον ἅπαντες οἱ τέως συνυπουργοὶ του κ. Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς, Ν. Μπουφίδης, Γ. Μπούμπουλης καὶ οἱ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος λογάδες Δραγούμης, Θεοτόκης, Βουδούρης καὶ Κοσονάκος. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν Τρικουπικῶν ἀπέτυχον καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν τῆβουλῇ ἐπιφανῶν ἦτοι οἱ κ. Μεσηνέζης, Ῥιχάκης, Κ. Κουμουνδούρος, Σταυρόπουλος, Ζυγομαλάς κλπ. πανταχοῦ ἐπικρατησάντων διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας τῶν Δηλιγιαννικῶν συνδυασμῶν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ Θ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ

Ὁ Σ. Ἀρχηγὸς κ. Δηλιγιάννης ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Βουλευτὰς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας τὸ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα:

23/4/1895 Ἀθῆναι, 19 Ἀπριλίου 1895.

Ἄθαν. Λαδοπούλου, Νικ. Βαφιαδάκη, Γεωργ. Παγανέλην, Ἀλουέσιον Τόμαν.

Βουλευτὰς Σύρον

Εὐγνωμότως ἔγνων τὴν τοσοῦτ' περιφανῶς ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὴν γενομένην ἐκλογὴν ἐμπιστοσύνην λαοῦ ὑμετέρας ἐπαρχίας ἐπὶ τὴν πολιτείαν κόμματος ἡμῶν.

Μετάδοτε ἡμετέροις συμπολίταις θερμὰς εὐχαριστίας μου. Δεχθῆτε ὑμεῖς ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Ἡλίου».

Ἀπορῶν ἀνέγνωσα ἐν τῇ «Πρωτῇ» συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν λαοφιλεῖ ἀρχηγὸν τοῦ Ἑθνικοῦ κόμματος κ. Θεόδωρον Π. Δηλιγιάννην φέρων καὶ τὴν ὑπογραφήν μου, δι' οὗ διαβιβάζονται συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῶν συμπατριωτῶν μου Καρδαμυλιτῶν. Παρ' οὐδενὸς λαβῶν ἐντολήν ὅπως διαβιβάσω συγχαρητήρια, δὲν ὑπέγραψα τοιοῦτόν τι, ἀρκουθεὶς εἰς

ὅσα προφορικῶς ὠμίλησα μετὰ τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν του ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Βαφιαδάκη καὶ εἰς ὅσα ἄμα τῷ ἀποτελέσματι διεβίβασα δι' ἐπιστολῆς μου, μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Εὐστατίου καὶ τοῦ γαμβροῦ μου κ. Νικολάου Κ. Χούμα. Παρκακλῶ δὲ οἷον δῆποτε θέλοντα νὰ ἐπιδεικνύηται διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου νὰ μὴ κἀμνη τοῦτο χωρὶς νὰ μ' ἐρωτᾷ διότι τοῦτο τὸν βλάπτει, ἀντὶ νὰ τὸν ὠφελῆ. Ἐργασθεὶς μετὰ τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ πατριωτῶν μου ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ, ἐξεπλήρωσα καθήκον ἐπιβλλόμενον εἰς ἐμὲ ὡς πολίτην Ἑλληνα καὶ ἀνήκοντα εἰς τὸ κόμμα τοῦ κ. Θ. Δηλιγιάννη, διὰ τοῦτο δὲ θεωρῶ καὶ ἤδη ὡς πάντοτε, περιττὸν νὰ ἐπιδεικνύω ἀνωφελεῖ ἐνθουσιασμῶν, ἀρκουθεὶς ὅτι διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ ὑπηρετήσα κατὰ τὸ γῆρας μου τὴν πατρίδα, τὴν Σύρον καὶ τοὺς φίλους ἐκείνους οὗς πάντοτε ἠγάπησα καὶ ἐτίμησα.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τῇ 22 Ἀπριλίου 1895.

Δέξασθε κτλ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΑΤΙΚΟΣ

— Ὁ ἀξιόλογος ὑπολόχαγός τοῦ πεζικοῦ κ. Δ. Μωραΐτης, ἀστυνόμος Σύρου, ἐμνηστεύσατο κόρην κελὴν κάγαθὴν, τὴν δεσποινίδα Καλλιόπην θυγατέραν τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν Ἀνδρέου Ναύτου δικηγόρου καὶ δημοτ. συμβούλου. Χαίροντες ἐπὶ τῇ ἐνώσει ἀρίστου ἀξιώματι μετὰ κόρης οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ ἐπισημοτάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως οἰκογενειῶν, ἀλλὰ καὶ στολισμένην διὰ πάσης ἀρετῆς εὐχόμεθα εἰς τοὺς μνηστευθέντας ταχεῖαν στέψιν.

— Συγχαίρομεν τῷ κ. Παναγ. Ἀντωνίου Ζαχαροπλάστῃ ἐπὶ τῇ τελέσει τῶν γάμων του μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ἀνδρέου Λυμπούση. Ε.

— Ἀποθανὼν ἐκηδεύθη παλαιὸς Ἐρμουπολίτης ὁ **Μιχαὴλ Ἰσιδώρου**, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὁποῦο συλλυπούμεθα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἰδίως τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Ἱεροδίακονι Παύλῳ.

— Ἐπίσης ἀπέθανε τῇ αὐτῇ τῶν ἐκλογῶν ἡμέρᾳ νεώτατος καταβληθεὶς ὑπὸ δεινῆς νόσου ὁ **Ἰωάννης Μαρινάκης**, υἱὸς τοῦ Σ. ἡμῶν συμπολίτου Ἀντωνίου Μαρινάκη νεανίας ἀγαπητὸς διὰ τὸν χρηστὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη καὶ ἐν συρροῇ ἐκτάκτῳ πλήθους, ἂν καὶ πάντες ἦσαν ἀπασχολημένοι εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύσῃ τὸν θανόντα καὶ παρηγορήσῃ τοὺς ἐπ' αὐτῷ θρηνοῦντας γονεῖς καὶ ἀδελφούς.

Ἡ οἰκογένεια Ἀντ. Μαρινάκη βαθῶς συγκεκινημένη διὰ τὴν συμπάθειαν ἦν ἐπεδειξάτο ἅπασιν ἡ πόλις, συμμερισθεῖσα τὸ βαρὸν αὐτῆς πένθος, ἐπὶ τῇ προώρῳ ἀπώλειᾳ τοῦ πολυκλαύστου υἱοῦ τῆς **Ἰωάννου**, ἐκφράζει ἅπασιν τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην αὐτῆς.

Ἡ βαρυπενθοῦσα οἰκογένεια.

Ὁ σύζυγος, οἱ γονεῖς καὶ θετοὶ τῆς μακαρίτιδος **Παγῶνας Ἐλευθερίου Κόλια**, ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς φίλους συμπολίτας καὶ οἰκείους, δι' ἣν ἐξεδήλωσαν συμπάθειαν ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ συμφορῇ των ἐκ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς των **Παγῶνας**.